

מסכן יחיאל פרלמוטר. מסכנה אמו

ים-פּוֹיגל

לו הייתי ים-פּוֹיגל. רוחצת בקר בקר
 בחלב הצפרים של אִמָּא בְּלִי נְקוּד
 ואֵז רוכסת שוב, כפתור כפתור, את השמלה של העברית.
 לו הייתי ים-פּוֹיגל. רוחצת
 ופורשת שתי כנפים של תרגום, גדולות, על עור הקלף התינוקי
 של האחד מקרא. של היתום, המשקד המגד הזה.
 לו הייתי ים-פּוֹיגל. רוחצת בקר בקר
 בחלב הצפרים של אִמָּא.
 בְּלִי נְקוּד

מות

א.

יחיאל פרלמוטר אכל בסר ושני אבותיו קהו.
 מסכן יחיאל פרלמוטר. מסכנה אמו.
 יתום יחיאל פרלמוטר. יתומה אמו.
 מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל לשכח את אמו אם היא אינה
 שוכחת את עצמו?

ב.

אֲנִי קוֹבֶרֶת אֶת אָבִי מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ. אַחֵר כֶּךָ מְגִלָּה עֶפֶר מֵעַל עֵינָיו הָעֲצוּמוֹת.
פָּנָיו שֶׁל אָבֹא כִפְנִי מִי שֶׁשׁוּב
הִפְרִיעוּ אֶת שְׁנֵתוֹ. הוּא מִתְהַפֵּךְ בְּאֵי-רָצוֹן. כַּפּוֹת יָדָי חֲמוֹת.
הִתְהוּ מִתְחַתִּיו מִתְחִיל לְתֵהוֹם.
אֲנִי פוֹרֶשֶׁת מֵעֲלָיו שְׁמִיכַת-תְּמִיד דֶּקָּה.
מִחֵר שׁוֹב אֲדוֹבֵב שְׁפָתָיו.
עֵתָה אֶלְמוֹת.